

ตอนที่ 2

ปัจจัยทางระวางที่ และทางภูมิศาสตร์กายภาพ

บทนำ :

สิ่งที่มีชีวิตทั้งมวลในโลกย่อมต้องการพื้นที่หรือระวางที่เป็นที่อยู่อาศัย ซึ่งจะมีขนาดหรือรูปร่างอย่างไรย่อมขึ้นอยู่กับความต้องการของประชากรประเภทนั้นๆ ยิ่งกว่านั้นประชากรแต่ละชนิด แต่ละประเภทยังมีความต้องการพื้นที่ขยายเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แหล่งแสวงหาอาหาร สำหรับประชากรมนุษย์นั้น ย่อมมีความต้องการเพิ่มมากขึ้น ยิ่งยากและซับซ้อนมากกว่าสัตว์และพืช อย่างไรก็ตามโดยธรรมชาติมนุษย์และสัตว์ก็ยังคงมีความต้องการในบางสิ่งบางอย่างที่เหมือนกัน

ในภาค 2 นี้ ได้กล่าวถึง "ระบบทางพื้นที่" ในบทที่ 3 ซึ่งมีเนื้อหาหรือวิธีการที่จะนำผู้อ่านหรือผู้สนใจก้าวไปสู่ลักษณะพื้นฐานทางกายภาพของภูมิศาสตร์การเมือง ซึ่งแต่ละคนมีความผูกพันต่อพื้นที่ลักษณะการเมืองโดยธรรมชาติ จาก "ระวางที่ส่วนบุคคล" ไปสู่ "วิวัฒนาการกำเนิดรัฐ" ในบทที่ 4 ซึ่งผู้เขียนได้เน้นให้ผู้อ่านเห็นแนวทางถึงความสัมพันธ์ของกลุ่มบุคคลต่อพื้นที่ ที่มีขนาดใหญ่และกว้างขวางขึ้น รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมและแนวความคิดของกลุ่มมนุษย์ที่มีต่อระวางที่ที่แน่นอน โดยหลักเกณฑ์ที่ยอมรับเป็นสากลและในบทที่ 5 "ดินแดนและประชากรมนุษย์" มีเนื้อหาสำคัญถึงแหล่งกำเนิดอารยธรรมและบริเวณจุดแกนกลางร่วมอันเป็นแหล่งกำเนิดของรัฐประชาชาติ รวมทั้งศึกษาถึงพลังอำนาจของรัฐ ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ทางภูมิศาสตร์ด้วย บทที่ 6 "แบบแผนการศึกษาเกี่ยวกับการรวมตัวทางการเมืองและการเกิดรัฐใหม่" เป็นบทสุดท้ายของตอนที่สอง บทนี้เป็นบทที่สังเคราะห์ข้อมูลและปัจจัยต่างๆ เกี่ยวกับวัฒนธรรม อารยธรรม แนวความคิดซึ่งเป็นอุดมการณ์และเป็นนามธรรม และอีกส่วนหนึ่งปัจจัยทางระวางที่ สิ่งแวดล้อมและภูมิศาสตร์กายภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญก่อให้เกิดพื้นที่ทางการเมือง เกิดชาติ(nation) ใหม่ เกิดรัฐใหม่ ตามเจตน์จำนง